

overeensstemmende med mit Duffe — og jeg haaber, at det ogsaa vil blive forlangt af Landstthinget — bliver født Formand i Communalbestyrelsen. Jeg troer, at det Skyggeagtige ved ham da vil forsvinde. Jeg skal endnu kun til Sammenligning med den sidste Anke, som den ærede Taler fremkom med, og som han støttede ved Dplæsning af et Stykke af Lovforslaget, tillade mig at henvise til de tilsvarende Bestemmelser i Lovforslaget om Sognecommunerne og Amternes Styrelse. Der hedder det i § 1 om Sognecommunerne, at de kommunale Anliggender paa Landet bestyres af et Sogneraad, og senere finder man i dets § 12 om Formanden, at han skal foranstalte Udførelsen af de tagne Beslutninger. Dersom man nu i det her foreliggende Lovforslag om Kjøbstadcommunerne Styrelse vil indsætte Bestemmelsen om Borgmesteren som født Formand, vil man have nøjagtigt, ja endogsaa ordret det samme Udtryk for hans executive Myndighed som det, der findes om Sogneraadets Formands executive Myndighed i hiint andet Lovforslag.

Krieger: Men seer den høitærede Indenrigsminister da ikke, i hvilken Grad netop det, som nu af ham blev fremsført, taler for mig? Der er jo dog netop en afgjort Forskiel mellem den nuværende Forretningsgang i Kjøbstadcommunerne og Forretningsgangen i Sogneforstanderskaberne, og hvad han fremsførte, taler altsaa juist for det modsatte Resultat af det, som han vilde gjøre gjældende.

Indenrigsministeren: Dersom jeg havde villet fastholde den nuværende Ordning, vilde den ærede Landstthingsmands sidste Indsigelse have været fuldstændigt begrundet; men, hvad jeg fremsførte, blev kun fremsført for at modsigge, at Udtrykkene i Lovforslaget ere saa uklare, at de ikke ere forstaaelige eller brugelige.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Madvig: Jeg skal tillade mig at foreslaae det nys behandlede Lovforslag overgivet til Prøvelse af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer. Hvis den høitærede Formand tillader det, skal jeg tilføie et Par Ord for at motivere dette mit Forslag. Det er fra min Side for det Første begrundet i min Overbeviisning om, at Lovforslaget reelt trænger til en streng Gjennemarbeidelse og Prøvelse, som det ikke kan faae uden igjennem et Udvalg. Dette er min første og væsentligste Grund; men jeg tilføier, at jeg finder, at der er en yderligere Grund til at nedsætte et Udvalg, naar jeg seer hen baade til Landstthingets Stilling til Lovarbejderne i det Hele, saaledes som denne efterhaanden synes at blive, og til enkelte Ytringer i et af de nys hørte Foredrag af den høitærede Minister. Den høitærede Indenrigsminister erindrede os om, at vi ikke burde nedsætte noget Udvalg, for at vi ikke skulde begrave Lovforslaget. Jeg vilde ønske, at denne Paamindelse om, ikke at gaae for langsomt tilværts, var bleven rettet derhen, hvor der maaskee synes at kunne trænges mere til den, og jeg vilde ønske, at Landstthinget ikke paa en saadan Maade blev mindet om, at det maatte skynde sig, thi man kan dog tilsidst blive betænkelig ved den Maade, hvorpaa efterhaanden de store Lovarbejder henimod Sessionens Slutning komme til os, og komme til os med et Forlangende om, at vi nu dog endelig maae gjøre dem hurtigt færdige, da Arbeidet ellers er spildt. Vi have en Ret og en Forpligtelse til at prøve Lovforslagene her i Landstthinget, og vi have allerede i denne Session viist den allerhøieste Resignation i saa Henseende. Jeg vil ikke tale om det aarligt tilbagevendende Punkt, Finantslovsforslaget, men lad os dog erindre, at vi have gjort de to store Veilovforslag færdige uden at nedsætte noget Udvalg, og lad mig endnu minde om, at vi heller ikke have nedsat noget Udvalg med Hensyn til Landcommunallovsforslaget, idet vi have meent, at det dog kunde være muligt at gennemføre dets Bearbeidelse uden noget formeligt Udvalg ved en privat Samvirken af Medlemmerne. Men nu rettes der igjen et Forlangende til os om ei at nedsætte Udvalg ved et Lovforslag,